

академічними преміями ім. О.Г. Шліхтера та ім. М.І. Тугана-Барановського.

Микола Григорович — президент ініційованої ним Академії економічних наук України. Багато зусиль доклав він і до створення Української асоціації регіональних наук, що увійшла до відповідної Європейської асоціації. Вченого обрано дійсним членом і членом президії Академії екологічних наук України, дійсним членом Академії підприємництва і менеджменту, академіком Академії акмеологічних наук (м. Санкт-Петербург), дійсним членом Міжнародної економічної академії «Євразія».

М.Г. Чумаченко — голова редакційної ради науково-практичного журналу *«Економіка промисловості»* і член редколегій ще дев'ятьох наукових часописів.

Учений постійно дбає про підготовку наукових кадрів. Серед його учнів — 33 докто-

ри і 41 кандидат наук. Микола Григорович очолює спеціалізовану вчену раду із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора наук, яка працює в Інституті економіки промисловості НАН України від 1976 року. Водночас завідує кафедрою обліку й аудиту в кредитних і бюджетних організаціях та економічного аналізу Київського національного економічного університету.

Заслуги Миколи Григоровича перед Батьківщиною відзначені орденами Жовтневої революції, Трудового Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ступеня, Почесною грамотою Президії Верховної Ради України, численними медалями, Знаком «Шахтарська слава» трьох ступенів.

Наукова громадськість, друзі і співробітники сердечно вітають Миколу Григоровича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, щастя, творчих здобутків.

80-річчя

академіка НАН України Ю.М. БЕРЕЗАНСЬКОГО

8 травня виповнилося вісімдесят років всесвітньо відомому українському математичному академіку НАН України Юрію Макаровичу Березанському.

Народився Ю.М. Березанський в інтелегентній родині, у Києві, з цим містом пов'язане все його подальше життя. У 1944 р. після восьмого класу загальноосвітньої школи вступив до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка на фізико-математичний факультет. Ще студентом Юрій виявив непересічні математичні здібності і привернув увагу визначного математика М.Г. Крейна, котрий істотно вплинув на формування його перших наукових інтересів.

По закінченні університету Ю.М. Березанський вступив до аспірантури при відділі алгебри і функціонального аналізу Інституту математики АН УРСР (нині НАН України). Під керівництвом М.Г. Крейна, у творчій співпраці з учителем Юрій Макарович за сім років захищає кандидатську та докторську дисертації. У 1960 р. він очолює відділ математичного, а згодом — функціонального аналізу.

Творчість Ю.М. Березанського вирізняється широтою тематики і глибиною дослідження проблем. Упродовж своєї 55-річної науково-організаційної та педагогічної діяльності Юрій Макарович, власне, створив наукову школу з функціонального

аналізу, до здобутків якої шанобливо ставиться світова математична спільнота.

Основні напрями його досліджень — спектральна теорія самоспряжених операторів, зокрема диференціальних з частинними похідними та різницевих з частинними різницями, узагальнені функції, гармонічний аналіз, граничні задачі для диференціальних і різницевих рівнянь, обернені задачі спектрального аналізу, нескінченновимірний аналіз.

Циклом праць ученого із спектральної теорії операторів було, з одного боку, завершено побудову теорії розкладів за узагальненими власними векторами абстрактних самоспряжених операторів, а з другого — підбито підсумок тривалих досліджень багатьох математиків у теорії розкладів за власними функціями диференціальних і різницевих рівнянь як звичайних, так і з частинними похідними та різницями. Без перебільшення можна сказати, що Ю.М. Березанський є прямим спадкоємцем новаторських розробок, розпочатих ще Д. Бернуллі і продовжених нашими видатними співвітчизниками М.В. Петроградським, В.А. Стекловим, М.Г. Крейном.

У 70-х роках минулого століття з'ясувалося, що чимало з проблем математичної фізики потребує ґрунтовного вивчення операторів, заданих на функціях нескінченної кількості змінних. Це пов'язано з тим, що при описі фізичних систем, які складаються із нескінченної кількості часток, виникають функції нескінченної кількості координат. У зв'язку з цим Ю.М. Березанський та його учні побудували теорію — нескінченновимірний аналіз, яка широко використовується у розв'язанні задач математичної фізики. Розвиток зазначеної теорії зумовив появу зручних для застосувань узагальнень теорії білого шуму до аналізу на просторі конфігурації, γ -аналізу.

Роботи Юрія Макаровича 50-х років, присвячені побудові гармонічного аналізу на комутативних гіперкомплексних системах із

компактним або дискретним базисом, узагальнюють поняття групового кільця групи. Фактично вони з'явилися раніше теорії гіпергруп, яка активно розвивається на Заході від 70-х років. Згодом учений повернувся до цієї тематики і разом з учнями одержав низку фактів гармонічного аналізу і теорії зображень для некомутивних систем.

Ю.М. Березанський був першим, хто розглянув обернені задачі для рівнянь з частинними різницями і частинними похідними. У першому випадку він повністю розв'язав задачу у спектральній постановці, а потім його учні розглянули також обернену задачу розсіяння; у другому — йому належить ряд постановок обернених задач і відповідна теорема єдиності. Метод обернених спектральних задач був застосований Юрієм Макаровичем до інтегрування нелінійних систем різницевих рівнянь.

Перу Ю.М. Березанського належать 6 монографій і понад 200 наукових статей, опублікованих у провідних математичних журналах. Усі його монографії, де розв'язано чимало вузлових проблем математики, перевидано за кордоном, вони широко відомі у нашій країні і за рубежом, отримали високу оцінку фахівців.

Творча активність, математична культура, енциклопедичний кругозір і блискуча ерудиція Ю.М. Березанського мали вирішальне значення для розвитку функціонального аналізу в Україні, зокрема у Києві.

Наукову діяльність учений завжди поєднував з педагогічною працею. Від 1954 р. викладає в Київському національному університеті імені Т. Шевченка, з 1961 р. є його професором, а також був професором Люблінського університету Польщі протягом 1994 — 1996 років. Серед його учнів — 10 докторів і 33 кандидати наук. Ю.М. Березанський — член редколегій кількох відомих математичних часописів, засновник і головний редактор журналу «*Methods of Functional Analysis and Topology*».

Вчений — лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки, академічних премій ім. М.М. Крилова та ім. М.М. Боголюбова.

Юрій Макарович ніколи не стояв осторонь проблем, які в різні часи хвилювали наше суспільство. Людина високих моральних стандартів, внутрішньо вільна і безкомпромісна, він палко відстоював і боронив українську мову у часи суцільної русифікації, разом із кращими представниками вітчизняної інтелігенції виступив 1968 року на за-

хист конституційних прав громадян, усіх рухів за демократичні перетворення в Україні, за відродження її культури.

І сьогодні вчений бере діяльну участь у багатьох заходах, спрямованих на демократизацію суспільства, збереження соборності і незалежності нашої держави.

Наукова громадськість, численні учні, колеги та друзі сердечно вітають Юрія Макаровича з ювілеєм, бажають йому здоров'я, щастя і добра.

60-річчя

академіка НАН України В.М. ЛОКТЕВА

3 травня виповнилося шістдесят років відомому українському фізику-теоретику, Заслуженому діячеві науки і техніки України академіку НАН України Вадиму Михайловичу Локтеву.

Народився В.М. Локтев у м. Києві в сім'ї службовців. 1968 року випускник фізичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка вступив до аспірантури Інституту теоретичної фізики АН України і відтоді всю свою наукову діяльність пов'язав з цією установою. У травні 1971 р. він захистив кандидатську дисертацію, виконану під керівництвом видатного вченого академіка АН УРСР О.С. Давидова, а у 1983 р. — докторську. Упродовж 1987 — 1993 років Вадим Михайлович завідував лабораторією електронних процесів у молекулярних впорядкованих структурах відділу теорії багаточастинкових систем, який очолював О.С. Давидов. Починаючи з 1993 р. В.М. Локтев — завідувач відділу нелінійної фізики конденсованого стану. Нині він — академік-секретар Відділення фізики і астрономії НАН України.

Надзвичайна ерудиція та широкі наукові інтереси В.М. Локтева визначили чільний науковий доробок дослідника у ряді галузей теоретичної фізики. Він одержав низку основоположних результатів з теорії кріо-кристалів, молекулярних та магнітних екситонів, високотемпературної надпровідності, фазових переходів у конденсованих системах. Вадим Михайлович удостоєний двох Державних премій України у галузі науки і техніки та премії імені К.Д. Синельникова НАН України.

На основі теоретичних досліджень В.М. Локтева фізика збагатилася такими термінами, як «ортогональні домішки», «кросовер розщеплення», «когерентна і некогерентна перебудови спектра». Передбачена ним структура β -кисню відома тепер як структура Локтева. Він є одним із авторів теорії домішкових станів великого радіуса в кристалах, яка одержала назву теорії Іванова — Локтева — Погорєлова.

Важливих результатів досяг дослідник у вивченні магнітних систем, зокрема ізотропних та анізотропних феромагнетиків. Розвинена ним теорія екситонів в антиферомагніт-